

مجموعه مکاتب حضرت عبدالبهاء

۷۹

این مجموعه با اجازه محفل مقدس روحاً ملی ایران
شیخ الله اركانه بتعاد محمد بن شیخ حفظ ذکری
شده است ولی از انتشارات مصوبه امری تدبیاً شد
شهرالقدره ۱۳۳ بدیع

این مجموعه در تاریخ ۱۱ شهر القدر ۱۳۳۵ مطابق
۲۲/۸/۳۵ از جناب مهندس روح الله خمینی
علیه بہاء اللہ امانتادر یافت و پس از تهیه فتوکپسی
اعاره یافت.

جَنَابِيْرَاعلِيْ اكْبَرِيلَانِ عَلَيْهِ بَحَارَاسَه

بِسْمِ الْمَنَادِيِّ بَيْنَ الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ

فَدَخَلَ أَحَدَ اغْصَانِي الَّذِي كُنْتُ مَسْمَى بِسَبِيعِ اللَّهِ بَكْتَابَكَ وَعَرَضَهُ أَمَامَ الْوَجْهِ
أَجْسَنَكَ بِهَذَا اللَّوْحِ الْمُبَيِّنِ ثَالِثَةَ قَدْطَنْرَمَالْمُخْسَرِ فِي الْعَالَمِ
وَنَطَقَ مَكَلَمَ الْطُورِ بِالْوَلِيْقَى عَلَى الْجَبَالِ لِتَطْيِرِ وَلَوْ عَلَى الْأَرْضِ تَطَهَّرَ أَنَّا
وَلَوْ عَلَى السَّمَاءِ تَفَطَّرَ فِي الْجِينِ طَوْبِي لَكَ بَاشْرَبَ حِقَّ الْبَيَانِ
مِنْ يَدِ عَطَاءِ رَبِّكَ الرَّحْمَنِ وَفَرَّتْ بِكَانِ مرْقُومًا مِنَ الْقَلْمَ الْأَعْلَى
فِي الصَّحِيفَةِ الْجَمَارَةِ كَذَلِكَ نَطَقَ جَهَالُ الْقَدْمَ فِي هَذَا الْمَقَامِ الْأَشْفَعِ
خُذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةِ لَا يَتَعَكَّبُ قُوَّةَ الْمُعْتَذِينَ الْبَهَاءُ الْمَشْرُقُ مِنْ

أَفْرَسْمَا عَنْدِي عَلَيْكَ وَعَلَى الَّذِينَ أَقْبَلُوا إِلَى الْأَفْقِ الْأَعُلَى وَقَالُوا
لَبِسِيكَ لَبِيكَ يَا مُولَى الْوَرَى وَلَبِسِيكَ لَبِيكَ يَا مَفْصُودَ

مِنْ فِي السَّوَابِتِ

وَالْأَرْضِينَ

٣
هُوَ الْأَبْحِي

خاتَبَ يَزَّاعَلِي الْكَبْرِ مِيلَانِي عَلَيْهِ بَهَا، اللَّهُ الْأَبْحِي مَلَاحِظَةٌ نَّا يَنْدَدُ
هُوَ الْأَبْحِي

يَا مِنْ أَشْرَقَ وَجْهَهُ بِنُورِ حَجَّةِ اللَّهِ وَشَرَبَ كَأسًا دَهَّاقًا مِنْ حَسِيبَةِ إِبْرَاهِيمَ
عَطَّرَ اسْمَاشَاكَ مِنْ نَحَّاهَ وَاحِدَافَادَكَ بِنَسَاهَةِ اتَّهِي تَهَبَ مِنْ رِيَا
غَنَّاهَ قَدْ تَلَوَتْ مَاغَتْ بِهِ حَامِرَةِ الْذَّكْرِ فِي حَدِيقَةِ الْثَّنَاهَ
عَلَى الرَّبِّ الْمُجِيدِ الَّذِي بِنُورِهِ تَرَلَزِلُ ارْكَانَ الشَّرَكِ وَتَأْسِسَ
بِنْيَانَ التَّوْحِيدِ كَالْقَصْرِ الْمُشَيدِ وَانْكَشَفَتْ جَيَّاتُ الْوَحْمِ وَانْشَقَ

غام اجمل واید المخلصون بکشف الغطاء عنهم وبصر حديده وقاموا على
 اعلم بكلمة استيقوه لا يقاومها جنود من في السوات والارضين
 ای خامره حديقه وفا نفحات جانخش که در حديقه محبت اللہ از جبروجا
 آن روح قلوب دوستان الکھی طا ہر شده بود گوش مشتاقان جاں جهن
 رسید محمد خدارا که از کاس غلایت نوشیده اید وبسما الطاف
 خیته حضرت عز احیت عروج فرموده اید و بشناسی جمال میں تیام
 فرموده اید و در کتابت کتاب اقدس چهارت خطیه را واضح شکا
 عظیم اللہ اجرک و کثر خدماتک لامر اللہ وابحری
 قلیک و مدد مرادک این ہدیہ کبری بسیار مقبول ومحبوب و
 مشام از نفحات معطر و بصر از مشاہدہ امش متوکشت طوبی
 بلک من ہذا الائمه المشکور الذي بذله في كتابة آرق المنشور و
 اللوح المحفوظ والكتاب المسطور ولكن من بعد بواسطه چاپ کتاب

ارسال مفرماً يد زیر اندیم نمایند بلکه بحسب قانون شان اعاده باشد ممبو
میگنند و در آنجا حضیر مینمایند. این دفعه فی التحییة باعْنَانْ غَنِيَّةَ
کتاب گرفته شد و المآبِدَ آخذش ممکن نبود و بدلاً ایضاً من
فضل الله علیک ایها الحبیب الوقور والبهاء والروح علیک دعَ

جناب میرزا علی اکبر میلانی

هو الاجنبی

امی علی نورانی در این بساط حاتمی تملکتی جو و در این حیث
ابهائی تفسیحی و در این بحر صمدانی تعمقی و در این گیسوی مشکبوی
دل برکتیا تعلقی و در این سجد اقصی تجدی و در این عشق و شور
وشیدادی تخلع و تسلکی در نامه محبوان از نام من آغاز نداشت
زین پیش اگر بودم سرد فردانی و البهاء علیک و
علی اخبار الله فی وطن کن دعَ

هُوَ الْأَبْجِي

سرقدن جناب سیرزا علی اکبر علیہ بہادارتہ الابجی ملاحظہ نا یں د

مُوَالَّبِجِي

امی منجد ب الطاف رب قديم درین حشراعظم کہ آفتاب فلک قدم
در نقطہ احراق خلوع نمود چین حرارتی مبذول داشت کہ آنچہ درہوت
اراضی قابلیات و مکون حیائی موجودات ستور و مکنون بود برصدد
شہود قدم کذاشت ہر تھی انبات شد و ہر دان روئیدہ کشت
یکی سنبیل و ریحان ببارا اور و دیگری گل صدر گرخان و دیگر خار
و خس بی پایان شجری میوه مبارکی داد و دختی رقوم شسوم تلمی
ہر کام این شکوفہ و ازهار و بدایع ثمار و رقوم خار احوال و
اطوار و اعما اہست زنہار گل بفتار کفایت منا درخشی رفار
بکوش و بمجرد اقوال فناعت مکن افعال رامحک

اعتبار دان و البهاء عليك ع ع

بہوالا بھی

وَيُقْرَبُ بِهِ مِنْهُ عَشْرَ يَوْمٍ جَنَابَتِيْرِ زَاعِلِيْكَ اَكْبَرِ مِيلَا فِي عَلِيْهِ بَهَارِ اَللَّهِ الْاَكْبَرِ مُلاَخَطَةً نَاهِيَنَد

ہو الائچی

يَا مَنْ تَوَجَّهُ إِلَى الْمَلْكُوتِ الْأَجْمَعِيِّ هَنْيَّا لَكَ بَاشِرْبَتْ كَاسِ الْبَقَّا
نَفْسِكَ سَرْ جَهَنَّمَ مِنْ أَنْ سَاقِ الْوَفَاءِ وَنَطَقَتْ بَاشَنَّا فِي ذَكْرِ اسْمِ رَبِّكَ الْأَعْلَى وَ
سَمِعَتْ نَدَاءَ اللَّهِ مِنْ خَلْفِ سَرَادِقِ الْعَظَمَةِ وَالْكَبْرَيَّا، وَوَجَّهَتْ وَجْهِكَ
لِلَّهِ الَّذِي فَطَرَ الْأَرْضَ وَالسَّمَاوَاتِ الْعُلَى وَخَفَّتْ وَأَسْلَمَتْ وَابْتَلَتْ وَرَغَّبَتْ
رَبِّكَ الْكَرِيمَ وَتَبَلَّتَ إِلَيْكَ الْكَرِيمَ وَالنَّبِيُّ الْعَظِيمَ فَسَمِعَ مِنْ يَاجَّاكَ وَقَبْلِ
رَبِّكَ الْكَرِيمَ مِنْكَ دُعَائِكَ وَفَاضَ عَلَيْكَ غَامِرَ حَمَانِيَّةً وَتَجَلَّ عَلَيْكَ ازْوَافَ
وَحَدَانِيَّةً وَاجْأَرَكَ فِي جَوَارِ جُودِ فَرِدَانِيَّةٍ يَنْبَغِي لَكَ أَنْ تَشَكَّرَ
رَبِّكَ عَلَى هَذِهِ الْمَنْحَةِ الْرَّبَانِيَّةِ الْمَوْهِبَةِ الْحَمَانِيَّةِ وَالْعَطَيَّةِ الْفَرِدَانِيَّةِ

و سیده سین

ان فضل سبک علیک عظیم حسین و ابیه آن علیک عبد البهاء عباس
ہو الابھی

خاپ میرزا علی اکبر علیہ بھا آستہ الابھی ملاحظہ نہ میں
ہو الابھی

الله المُحَمَّدْ مُزاعِدُ مِنْ عبادک و شاگِنْ شَافِی و لائک و توجہ
الی مطلع عطا ایک و مشرق و فائک و افق جلاک و کبریا ایک
و صدق بکھائک و فرج من بشار ایک و آمن بایاک و اورک
بینائک و کتب صحفک والواحدک و انقطع عن احمد متوجہا الی کلمۃ
و حدانیتک و خرج عن بنتیہ قاصدا حرم کبریا یتک و ترک وطنہ سارا
الی بقعتک التواریخ و روشنیتک الغنیم و حدیقتک الغلباء و
جنتک الابھی حتی یطوف مطاف الملائک علی ویری آیات ربہ
الکبری و شاہد اثار قدرتک العظیمی و دیرک اشارات صحفک الائے

وبشارات مطالع وحيك في المترون التي مضت في كتب المزلم من
 السماء ايرب كما ايده ان يغير وجهه بذلك التربة الطايره وينور جبين
 مبينه بالأنوار اساطعه من ذلك البقعة الباهره وفقه على الروح
 على بلادك وديارك حاملها يصي يو سف هدايتك لتعنق راحته
 طيبة معطرة مقدمة في تلك الأرجاء والآفاق ايرب ايده بقوتك
 القديمة النافذة في حفائن الأشياء ولكن له فحير في جميع الشؤون و
 الأمور والأحوال واجعله ثابتاً راسخاً على عهدك ويثاقك
 لأن هذا دار كل خير خلقة في ملوك الأنساب ومؤيد بجند ملوك الأ
 ما دونه فرعه والتوابع الملئنيه لهذا الأصل الأولي لك ذلك فعال لما
 تشاء وأنك أنت المقتدر الرحمن الرحيم عَزَّعَ

هو الأنجي

جناب يسر راعي أكبربن فاتح محمد ضمای میلانی عليه السلام الله الأنجي ملاحظة من يند

يَا أَنَّھی وَسِیدِی وَرَبِّنَاٰ نَهَا عَدْکَ قَدْ تَضَعَ الْحُضْرَةَ بَابَ حَتَّکَ
 الَّتِی مِنْ سَجَدَ لِلْأَبْجَھی وَمَنْ دَخَلَ فِی الْبَابِ اهْتَدَی وَاسْتَوْدَنَارَ
 الْمَدِی وَانْجَذَبَ نَفْخَاتِ عَبْقَتْ مِنْ عَدَائِقِ الْمَلْكُوتِ الْأَبْجَھی وَاتَّبَعَ
 بَقْلَیهِ وَرَوْحَدَ وَفَوَادَهُ أَنْ تَغْفِرَ لِخَطَايَاٰ وَتَشْكِلَ بِلَحْنَاتِ عَيْنِ رَحْمَانِیتَکَ يَا
 مُغْنِیثَ مِنْ لِجَاهِ فَأَشْفَقَ بِرِیارتِ الْأَرْبَابِ وَاحْظَظْ بِعَيْنِ رَعَايَتَکَ
 يَا سَبِیْلَ الْأَسْبَابِ وَاغْرَقَ فِی بَحْرِ فَضَلَکَ يَا مَوْیِدَ الْأَجَابِ وَ
 اجْعَلَهُ آیَةً غَفْرَانَکَ وَمَظْرِ احْسَانَکَ أَنْکَ اَنَّ التَّوَّابَ وَاجْعَلَهُ ثَابِتًا
 رَاسَنَّا عَلَیْ عَهْدَکَ وَمِیشَاقَکَ مَا يَعْطِی التَّوَّابَ وَأَنْکَ اَنَّ الْكَرِیمَ
 التَّوَّابَ عَزَّ جَنَابَهَا اَحْمَدَ وَآقَمِیزَ اَحْسِنَ اَخْمَانَ رَالْزَقِلَ
 اِنْ عَبَدَ تَکْبِیرًا بِعَابِجَھی اَبْلَاغَ فَرْمَاسِیدَ وَالْبَھَاء عَلَیْهَا

بِهِوَاللَّهِ

عشق آباد جناب میرزا علی‌اکبر میدانی علیه بہار اللہ الابھی ملاحظه نمایند

بِهِوَاللَّهِ

یامن تسلک بدیل التقدیس مکتوب رسول نزد جناب افاسید
 علیه بہار اللہ الابھی ملاحظه کردید از نخات ریاض معانیش بوی خوش
 روح دریجان استشمام شد در این عصر روحانی هنری بر عمد و مثنا
 بثوت در سوچ بناید جنود ملأا علی همیر و نصیر اوست و در هر آن بتأیید
 موقق کرد در هر چیز اوقات در حاطر بوده و هستید از فضل آنی اکرم
 کچان بساز موقده عهد و پیاق بر افزورزی که هر تزلزل افسرده را شغل
 فرمائی والبهاء عدیک رعاع دواخوان آن جناب جناب ملا احمد
 و جناب افاسید میرزا حسین و جناب افامحمد را از قل این عبد تکبیر ابدع
 ابھی بلاغ فرماید از غنایت جمال مبارک کامید و ارم که در هر روزی
 بتایید جدیدی موثید شوند والبهاء علیهم اجمعین رعاع

هُوَ اللَّهُ

عشق آباد جناب علی اکبر ابن محمد رضا میرانی عزیز بنا آئند الاجمیع احدهای

هُوَ اللَّهُ

ای بندۀ مقبل آن نور میین چون شمع روشن در آنجen عالم برافر خست
 و پروانگان گشتن حان حول آن سراج و لامع طائف گشتند و بجز رخن
 از نفس خانف نشدند و جان را یگان فربان نمودند و متات ارقا تل
 داشتند ولب شیر بوسیدند و بینتها آمال خویش رسیدند واز
 شهد و صالح حضرت رب تعالیٰ پسیدند ملاحظه کن که آن گاس چه
 صهبا و شهدی بود که چنین مستی و شیرینی داشت که مذاق شارپرین بین
 و حتی کام سامعین شکرین گشت و این حلاوت از مذاق و این
 لذت از کام نا ابدان باود نزود والبها علیک رع

هُوَ اللَّهُ

عشق آباد جناب سیرا اعلیٰ اکبر علیہ بہاء اللہ الائیم ملاحظہ ہے

هُوَ اللَّهُ

ای ثابت راسخ بر پیامِ حسن آنچہ مرقوم نموده بود دید ملاحظہ کردید
 از مضا مین دلنشیش قلوب ثابتین اروح در کار بی پایان حاصل و
 از معانی شکریش مذاق روحانیان شیرین گشت بسیان اللہ
 اندل پاک در مدینہ عشق و این قلوب در قلعہ سجن چه ارتباط عظیمی در
 میان وچ الفت قدری ظاہر و عیان چه که ارواح طاہرہ ثابت
 بر میثاق الیوم جنود مجذدہ ملکوت اجھی ہستند یک تپ شکر حشد
 و یک صف جنود نجات احزاب تزلزلین را از میدان بدوا
 و اوراق شبہات منتشرہ را ارجاع بصراج انش نایند از ذکر
 اسم این مظلوم تعظیم گول خوزند و ارشکایت از احباب ثابت
 را سخی بر عمد و پیام بغمض کہ این بہانہ است و مقصد اصلی شخص میرا

وچنان فظن فرنگی و پر فرهنگند که از نشریات و ترکیب بتشابهات
 ادراک نمایند که مخصوصاً تمامی شباهات است و تزلزل نمودن در عمد
 و میشاند باری دو مکتوب در جوف است بصاحبانشان برداشته
 والبها علیک وعلی کل ثابت راسخ علی میشان اسرع
 جانب میرزا علی اکبر میلانی علیه بھا آتمه الابی

ہو القدس اللہ تعالیٰ

بسم الله الرحمن الرحيم الحمد لله رب العالمين اللهم يا الله وملجائي
 ولماذی اتنی کیف اذکرک بابع الا ذکار وافضح المحامدو التغوت
 ما غریزیا غفار واری ان کل فصیح وبلین وناطق وواصف کل سنه
 فی نعمت آیة من آیات قدرتک ووصفت کلمة من کلمات اشائک
 وان طیور العقول انکسرت اجنحتها عن الصعود الى ہواه قدس احادیثک
 وعناکب الا وهم عجزت ان تنبع بلعباها فی اعلى ذروة قباب عرفانک

إذَا لم يقرَّ لِلآباء قرارُ بالعجزِ والقصورِ ولا مقرَّ لِلآوَّلَةِ الفقْرُ والقوْرُ

فَأَنَّ الْعَجزَ عَنِ الْأَدَارَكِ عَيْنَ الْأَدَارَكِ وَالْقُصُورُ عَيْنَ الْحَسْوَلِ وَالْعَزْفُ

بِالْفَقْرِ عَيْنَ الْأَقْرَافِ رَبِّيَّدِنِي وَعِبَادُكَ الْمُخْصِيْرُ عَلَى عِبُودِيَّةِ

عَنْبَتِكَ الْأَسَيْهِ وَالْتَّبَّلِ إِلَى حَضْرَتِكَ الْرَّحْمَانِيَّهِ وَالْتَّخْشُّعُ لِدِيِّ

بَابِ الْحَدِيَّكَ اِيرَبِ ثَبَّتْ قَدْمِي عَلَى صَرَاطِكَ وَنُورِ قَلْبِي بِثَبَّاعِ

سَاطِعِ مِنْ مَلْكُوتِ اسْرَارِكَ وَانْفُشِ رُوحِي بِهِبُوبِ نَسْمَهِ نَاتِيَّنِ

حَدَّاقِ عَفْوِكَ وَغَفْرَانِكَ وَفَرَّقِ فَوَادِي شَفَّحَةِ مُنْتَشَرَهِ مِنْ رَايِضِكَ

وَبَيْضِ وجْهِي فِي أَفْوَسِمَاءِ تَوْجِيدِكَ وَاجْعَلْنِي مِنْ عِبَادِكَ الْمُخْصِيْنِ

وَمِنْ ارْقَائِكَ التَّابِتِينَ الْرَّاسِخِينَ عَلَى

عَشْقَ آبَادِ جَنَابِ مِيزَانِيِّ الْأَكْبَرِ عَلَيْهِ بَهَّا، إِلَهِ الْأَبْيَهِيِّ

بِهِوَالسَّه

اهي من عجمون باهنجاني بغير لحون اني آغاز روانه ناكه سكان الجهنم بالا

در اهتزاز و حرکت آیند و چنان گلباگل بران که شیخ و حجر و مدر متاشرنده
بنخسته باربدی و مرامیر داودی در محافل و مجالس تقدیس و تسبیح آهنج ساز
و آواز نما که ملائکه ملا اعلی دفرخ و سرور آیند در روح و ریحان حامل تند
والبها علیک و علی کل ثابت علی المیثاق عَعَ

عشق آباد جناب میرزا علی الکبر میلانی علیہ بھا رالله الاجری
ہو الاجری

ای ثابت بر عهد چه ستایشی الیوم اعظم از این عنوان است و چه
مدحی ابداع از این مرح بسیاکل توحید الیوم آرزوهی این مقام میباشد
و جو هم تقدیس تمنای این رتبه را میفرمایند احمد سعد تو بعرش ای
مقام جاگس و بر کرسی این رتبه مستقر پس سر بر شیریاری عالم
روحانی بنه و در کمال اجابت و شهامت سلطنت بران
لعم اسران الشہوت والرسوخ سلطان یفوق سلطنه الدنیا

وعزة ملوك الأولين والآخرين واحمد سرتب العالمين عَزَّ

بِهِوَاللَّهُ

جَنَابَ مِيزَارِ حَسِينِ جَنَابَ مَلاِ اَحْمَدِ جَنَابَ مِيزَارِ عَلِيٍّ اَكْبَرِ عَلِيِّيْمِ بَهَارِ اللَّهِ الْاَ

بِهِوَاللَّهُ

اِيَّاهَا النُّفُوسُ الْمُلْتَهِيَّةُ بِالنَّارِ الْمُوْقَدَّهُ اِنِّي لَا شَكُرَ رَبِّي وَأَنِّي عَلَيْهِ
بِمَا يَهْدِيکُمْ إِلَى صِرَاطِهِ السَّوِيِّ الَّذِي اَمْسَكَمِنِ الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ وَأَوْرَدَكُمْ

إِلَى شَرَاعِ الْقَدْسِ مَوَارِدِ بَحْرِ الْقَدْمِ وَسَاقَكُمْ مِنْ العَذْنَبِ الْفَرَاتِ
السَّائِعِ الشَّرَابَ وَإِيَّاهُ قَلْوَبَكُمْ نَفَخَاتِ اللَّهِ وَشَرَحَ صُدُورَكُمْ
بِنَأْمَمْ هَبَّتْ مِنْ رِيَاضِ مَلَكُوتِ الْأَبْهِيِّ لِعَمَرِ اللَّهِ أَنَّ هَذَا الْوَوْ
الْفَضْلُ الْعَظِيمُ وَالْفَوْرَانُ الْبَيِّنُ وَابْحُوَدِ الْقَدِيمِ اذَا فَاشَكُرُوا إِلَهَ
وَاحْمَدُوهُ عَلَى هَذِهِ الْمُنْتَهَى الْكَبِيرِيِّ وَالْمُوْهَبَةِ الْعَظِيمِ وَالْبَهَاءِ عَلَيْكُمْ
اِيَّاهَا اَثَابُونَ عَلَى مِثَاقِ اَسْرَعِ

هُوَ الْأَبْحِي

عشق آباد جناب اقامیرزا علی اکبر ع. رحب آرد الابھی

هُوَ الْأَبْحِي

یامن بذل الروح فی خدمتہ امرالله اکھم ستد خدماتت در درگاه هجال

ابھی مقبول و مرغوب و در زد اهل ملکوت اعلیٰ محبو و مطلوب

دیگرچه آرزوداری و چشمی طلبی منتها آمال ملا اعلیٰ رضایت حمال ابھی

ورضایش در خدمت امرش دعا کلن خدام از نیزه ستگیر شود و در

زمرة خدام استانش بندھ تحریر گردد قسم بر وی و مولیش که بسلطنت

ملکوت برابری نماید والبھا علیک یاخادم امرالله ع ع

هُوَ الْأَبْحِي

حیفا بناب اقامیرزا علی اکبر علیہ بہتا، اسره الابھی

هُوَ الْأَبْحِي

هُوَ الْأَبْجِي

ای بندۀ درگاه جمال ابجی مکتوب شما ملاحظه گردید و روایات مرطبه
شد از غایبات حضرت غیب ہوت اسد علی‌نامیم که آن کلاه بخت
و عبودیت درگاه احمدیت را بر سر خی و بر جمیع سوران عالم اقتحام کا
ریز اجوا ہر دیواریت تاج عبودیت از معدن حقیقت است و گوهر
لایحه از معدن تراب این ہدایت ہذا والبسم علیک

ہُوَ اللَّهُ

عکا جناب افامیرزا علی اکبر میلانی علیہ السلام اللہ الابجی
و بربار ہو المقصود

ای حوان رحمانی اثر گلک حیثیت نگارکه در بیان عبودیت
آستان عقدس ترجمہ حال عبد البهاء بود ملاحظه گردید از بشارت نیست
در زیارت نهایت مسرت می‌گردید حیثیت وجود سریز جو دنها دلک
الحمد لله و تشرف باستان دوست نواب مقبول الزیارة داریم و

در اکتساب فیوضات قدسیه و کلامی شدیداً التضاعه یافته
 جانم بشارت یافته مرده و جد مسرت یافته شما در آن گلشن الطاف
 داخل شدید مشام من عطرگشت شما شاهده آن انوار نمودید من
 منور شد وللارض میں کارس الکرام نصیب باری جمیع معاونین
 بحال قدم و ضیوف اسهم اعظم و فدائیان مجاورین رب اکرم را
 تکبیر ابدع ابھی ابلاغ نمائید عَ عَ

ہو الابھی

جناب زائر مطاف اهل ملکوت ابھی اقامیرزا علی کبر علیہ السلام اللہ الابھی

ہو الابھی

ای زائر مطاف سبیو حیان جحددار انا که با نوار فیوضات الہیه
 خندی گشت و از فیض بحر سروری مستفید شدی و از نار
 موقدہ در سدرہ سینا مقتبس گشی و از کوثر حیوان حیات یافته

و در ظل شجره نجات آرمیدی و بنشر نفحات پرداختی و به تبلیغ
 امرالله قیام نمودی و بزیارت روضه مبارکه مطاف مقرین ملکوت
 ابھی فائز شتی و مدّتی مدیده با بانو دی و گفتگو نمودی والفت
 و موافست جستی حال در کمال خضوع و خشوع در عبودیت و بندگی
 عبید در گاه حوال ابھی با عبد البصّار ارفقت نما و موافقت کن
 پیش کل فانی باش وزیر جمیع فارغ ارتقی شو و چنان شعله در
 اطراف بزن که نمودت وجودت را بکلی ازان افایم زائل نهانی و
 تعالیم الهی را در سور العل دانی و قاصی کنی تاکل در ظل خوبی یکنگ
 امرالله با بحال اتحاد و اتفاق بجوشند و بگویند و بشنوند
 الهی الهی : هذاقضیب رطیب خیل نصر صبیه فی شواطی
 جداول ماء غنا یتک فی حد پیغمبر حمایتک و ایلکه مجتبی جمال و ردا
 ای رب اسقیه ماء الرحمه و ریته مایادی الفضل والرأفه و اجعله من ایادی

يَا سَمِّكَ فِي الْأَجَاءِ وَنَاسِرًا لِذِكْرِكَ فِي الْأَجَاءِ وَمَا شَرَّا لِلْكَلَالِي
 مَعْرِفَتِكَ عَلَى رُؤْسِ الْجَاهِلِ وَمُوْقِدًا لِنَارِ مَحْبَبِكَ فِي قُلُوبِ
 الْأَجَاءِ إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ الْغَرِيرُ الْكَرِيمُ الْوَمَابِعُ

هُوَ الْأَبْحَى

جَنَابَ مِيزَرَا عَلَى كَبْرِخَانِ عَلَيْهِ بِهَا آسِمَةُ الْأَبْحَى مَلا حَظَهُ نَاهِيَنَد

هُوَ الْأَبْحَى

الْأَبْحَى هَذَا رِيحَانَ حَدِيقَةُ وَلَائِكَ وَشَجَرَةُ مُونَقَةٍ بِاسْقَدَهُ فِي رِيَاضِ
 احْسَانِكَ اِيْرَبَ اَخْطَهَا مِنْ زَوَاعِ الْامْتَحَانِ وَشَدَادُ رِيَاحِ الْاَفْتَنِ
 فِي بَدَا الْأَوَانِ الَّذِي اسْتَأْصَدَتْ اشْجَارُ النَّفَوسِ وَاقْلَعَتْ مِنْ
 اَصْوَلَهَا بِقَوَّةٍ تَجَرَّبَتْ مِنْهَا الْعُقُولُ اِيْرَبَ اَرْوَنَدَهُ الدَّوْتَهُ مِنْ عَيْنِ
 عَيْنِكَ دَاهِرَ سَبَا بَعْنَينَ بِعَيْنِكَ وَاخْطَهَا فِي ظَلِّ حَمَانِيَكَ
 وَآدَمَ عَلَيْهَا فِي ضِغْنِ عَيْمَامَ حَمَانِيَكَ وَاسْلَمَهَا بِلَحْنَاتِ اعْيَنِ حَمَانِيَكَ

واعلما مبارکه تمثرة بايثار توحيدك في فردوس تمجيدك ومحضرة
مورقة مزهرة بازمار حمالات تتحققت في هذه الشاهة الانانية
بفينضنك الشامل وفضلك الكامل وجودك اسائل و
الطفلك الوافر آنکانت الرحيم الکريم عَزَّعَ

هو استه

ط جناب میرزا علی اکبر میدانی عليه بحث آزاده الابھی
هو استه

ای مرغ پرآه و ناله بلبلان راحینین و این دا آه و زار می مقبول
ومحبوب و مطبوع از اینجنت است که جواب از عدم و رضت
دیر ترداده می شود تا آه و فغان آئی و بنهاش و اسحان بدیعت در
گلستان ببرانی از هزار هزار دستان فغان سحری خوشنور
واز حامه حدیقه عشق فریاد و ناله صحیحکاری بهتر و مطبوعتر من

جواب نتکارم تا فریاد و فغان برآرای و ذفرگله گشانی امی باز است
 خود بذیده خود مشاهده نمودی که دقیقه فرصت ندارم و آنی آرام نه با وجود
 این چنین چنگ مسخرنایی البته با مردم بجهت مکتبی بجهت احتمام الادباء

در جواب مرقوم میشود عَلَّعَ

هُوَ اللَّهُ

ط جناب آقا میرزا علی‌الکبر میدانی علیه‌حب‌آ الله‌الْأَبْحَجِي
 هُوَ الْأَبْحَجِي

اشیای بسته بمشتاق مضاین نامه شکرین معلوم و مفهوم گشت هرچه
 نار و فغان نهانی حق باشاست تشهیه چشمکه ساییل طلبند و در دمند
 درمان روحانی جوید حریا پر توافقاً بخواهد و بلبل مشاهده جمال
 محل آرزوکند و هرچه فرماید و فغان نماید معدود و محدود و مسروع
 لمن ازارات را تأثیری شدید بود و فغانست را شورشی عظیم عبدالبیان

ارزوچنان است که هر دم هم یاد یاران باشد و بذرگ روستا ن پردازد

ولی مشاغل و غواص مدرجه که وصف نتوان علی اخضو صحنده بود

که مراج در نهایت ضعف بود و علل مذممه متعدده موجود احتمال است

بفضل و عنایت جمال ایجی کلن را می شد در این حینه ما در تحریر فقر

حاصل گشت اگرچه چیز سطركفایت است و یک کلمه دلیل بر

نهایت عنایت همیشه در عالم دل و جان ذکوری واژافظ

بی پایان جمال ایجی مستدیعم که موفق بخدمت کبری گردی و موئیش

نفحات است نطق فضیحه بناهی وزبان بلینی بخششی و در جای

روحانیان چنان بایان کنی که سرتعبایان بناهی دارنکم بیان نهاد

مراد مراج بودند اعتصاف انسان در وقت هیجان محبت در عالم

دل و جان هوس مراج نماید و میل بشوخی کند چون در وقت

تحریر عواطف قلبیه بجوش آمد لمنا مفاکه و مراج گردید مطمئن

باش نفیس فراخ دلیل بر انشراح ارواح است و شبسمی در این نیست
 پیش کرکن خدارا که با تو شو خی باین خوبی شد و این دلیل بر میایت
 حب روحانی بود احمد لند علیحضرت شهریاری محفوظ و مصون مقبر
 حکمرانی مراجعت فرمودند و در این سفر در هر کشور نوعی حرکت فرمودند
 که سبب سرور و جوار این آوارگان شد زیرا در کمال و قار و سکون
 و هم ربانی و بزرگواری حرکت کردند احبابی الهمی باید بشکرانه اینست
 پادشاهی در اطاعت و اقیاد و خیرخواهی و خدمت سپر تا جدار
 نهایت بہت را بینایند و شب و روز باد عیشه خیریه علیحضرت شهریاری
 مشغول گردند و غنیوبت طوکانه لازم بود که احباب نهایت حکمت حرکت
 نمایند حال که مراجعت فرمودند وجود پادشاهی مانع گستاخی نزد
 ورده و خذله است البته وستان الهمی در نهایت راحت و آشنا
 آیا مرای سریند باید فی الحقيقة پاس التفات حمین پادشاه هم ربانید

نامظنو و لذت شکر تم لازم نینم گشت یعنی حضرت کبریار این نعمت عظیمی را
 مزاد دمیفرماید دیگر همچون دوست از اکمال شوق تجیت برسان و گلو
 ای ثابتان برپایان جوش و خروشی ای پایان همراهان جذبه و شوقی
 ای عاشقان جمال حسن ناله و فعانی و ای مرستان بازه است
 ذوق و طرزی وقت را زدست مدید و فرضت راغمت
 شمارید وقتی آید که آرزوی یکدم از این ایام نمایند حال شما
 ای خواهد در این سعد است مرید ملاحظه کنید که چه قدر شکر باید بیناید و چه
 شعله باید بزینید و چه شمعی باید بیفرزید و چه صحنه‌ی باید بلند کنید
 افسرده مروه است چه مخدود مخدود نه صامت ناطق نیست خشته
 بیدار نه غافل آگاه نه آسایش حبان سوختن بنار محبت رخات
 و راحت و جدا ن تخلص شفت در سیل جانان و علیکم الهم آ

عَزَّ

بواسطه خباب این طران خباب آفایز راعی اکبر مسیانی علیه
 بخادا سد الابھی

ہوالم

امی مومن عبد البھاء بیان ودل در خدمت امر معنی بلینج مودع
وجبد می عظیم داری نشر آثار کنی و انتشار او راق فرمائی
خباب این نهایت توصیف را از شما فهماید که الحمد لله رب خدمت
امر قائم است و رب عبودیت آستان مقدس موقع محجبت
پیر آفاق سودائی نداند و بغیر از عبودیت آستان مقدس کار و
ارزوئی ندارد شب و روز نهایت آمالش محجبت والفت
بیارانه است و در این بسیل حافظشان این عبد از این
خبر نهایت روح و ریحان یاب و از جمال قدم مستعد عیم که
 توفیق ہدم گردد و تائید دل ماز و علیک التحیۃ والثنا ع

هو طران جناباً فامیرزا علی اکبر میلانی علیه السلام، اللہ الابد
ہو اسلام

ائی بیت برخیان تحریر تاثیری عجیب داشت ریزآه و
فعان از دست نفس بی امان از خصائص تضییع و قبل اهل ایمان است
و سبب تقریب بجهالت رحمه این بصیرت سبب تنبیه است
و انتباہ سبب تذکر و تفکر این است که بیفرماید تفکر ساعت خیز
من عباده شیعین شتم معلوم است سلط نفس بر انسان
ما نند حکم سلطنت قاهره است و ما در پنجاه آن اسیر و تحت سلاسل اعلیٰ
وزیر خیر ولی امید بصون حفظ و حایت حضرت واحد ائمه داریم
حضرت یوسف صدیق فرموده این النفس لا يأبه بالسواء إلا ما رحمة ربّي
و تمازج انتسبه با این فضور است متنسبه و در سایر عنایت رتب غفور
و محسن اینکه ادنی غفلت یابد مرتابی غزو و گرد و معدن شرور پشکر

کن خدارا که متنبہ بوس او س نقشی و دسانس همینها مرقوم نموده بودید
 که در مطبع سلطانی بخدمت مشغولید البته در هایت صد اف داشت
 و هشت وغیرت و راستی و خیرخواهی خدمت بدولت نماید اگر
 دولت حامی مظلومان نبود ملاحظه نمینمودید که زاده اان ریا کارچه میگردند
 و علمای فیاضاف چه نمیگردند و علیک التحجه والثنا آرعَّ
 طهران جناب امام زرا علی الکبر میلانی علیه بهاء الله

هوالله

ای بندۀ حضرت رحمن چندی پیش اراق مسطور رسول گشت
 البته تا بحال ملحوظ گشته و حال نیز تکرار مرقوم میشود احمد سعد حضرت
 مقدمین معلوم و درزدا ولیا میمور باشی و ازادگی و خیرخواهی و راستی
 یاران آلمی تحقق ثبت شد چندی پیش مکتبی بطران رسال شد
 و احبابی آلمی را تائینات لازمه وبشارت داده گشت که از شاهت

مفتریان و تهمت سینسان افسرده و ملول گردید عقیریب مفسدین معلوم
 شوند و رسای عالم گردند احمد لـه که در پیشگاه سریر تاحداری و در
 حضور صدارت پناهی معلوم واضح گشت که متجاوزان و مفسدان
 بیگانگانند نه آشنا زیان این حزب مظلوم بخصوص قاطعه مأمور باطلا
 و صداقت سریر سلطنت کبری هستند زیرا خیانت پادشاه پاکل
 سبب نقمت و عقوبت خداوند عادل گردد درخصوص طبع
 الواح مرقوم نموده بودید اگر همکن باشد و حکمت اقتضا کند صراحتاً از این
 شهریاری یا جناب صدارت پناهی استیزان نمایند که الواح
 اشرافات و تجلیات ویشارات را از ازو پا و امر بکار خواستند
 که با بگلیسی و فرنسوی در کمال بلاغت ترجمه شود و اصل با ترجمه ناطبع
 گردد و ارسال با پصفحات شود زیرا طلاق بسیار است و
 خردیار بجدی و شمار اگر خپاچه مصلحت است ترجمه و طبع شود

دارسال آصفیات گردد اگر بجهالت طبع و طبیعت خاطر شیرما بر عادل اذن ف
اجازه فرماید طبع نمایید و رأساً ارسال امر بخواهی و پاریس نمایید والا ابداع خفف
رائی جهان آزاد فی حرکتی ننمایید و خود آنچنان متنکفل این خدمت شوید
وعلیک التحیة والثنا رع ع

هو

طهران بخطاب اقامیرزا علی اکبر میدانی علیه بھا آللہ
ہو اللہ

نامه شمار سید و مضمون معلوم گردید درخصوص لقب ملکوتی بجهالت
حضرت صنیع مرقوم نموده بود که ایشان ارز و چنان است که در دگاهی
بنده کری مذکور گردند ولبیقی مخصوص لهذا حضرت صنیع در دگاه حق
بیدع الموهبه مشهور ومن امیدم چنان است که معاویت حقیقت هر
لبیقی در بهوت ایشان مجسم گردد تا حقائق و معانی هر صفتی مانند انوار از

رخاچ تحقیقت ایشان ساطع ولاجح گردد در خصوص الواح با ترجمه مرقوم نموده
 بودید که از اینجا ارسال شود در اینجا مترجمانی نداریم ابداً که بتواند یک سطر
 از آثار مبارکه را ترجمه کند چونه نمیشود در اینجا ترجمه کنیم و ارسال ماریم و این بعد
 هم ابدآ مجال اینگونه امور را یعنی رسیدگی ندارد لذا در همانجا هرچه از
 آثار مبارک که موافق مشرب اهل غرب است که جمیع امر بصلح و صلاح عمومی ا
 و حب و وفا با جمیع افراد انسانی و راستی و اقوال ممکن بین کافئ نوع بشری و عدم
 فساد و اتفاق و اتحاد و روش و سلوك اهل استه است آن الواح را بواسطه
 نسخهای ما هر در نسایت فصاحت و بلاغت و با حسن عبارت در طهران
 ترجمه نموده طبع شود والا در اینجا ابدآ میترفیت و در انفر کیا یک سطر
 و بس و آن بقدری کار دارد که تصور نتوان نمود آمادگیران بسیار درست
 ضعیضه و علیک التیجه والثنا ع

ہو استه طهران جناب قائم ز اعلیٰ اکبر میلانی علیہ رب اسرار اللہ الامان
 بمح

هوالله

ای جوان میلانی هنچ میدانی که آن درجه حالتی باید تو مشغولم با وجود نیکه
 فرخت و راحت و آرامی همچو جهیز نه ولی دل و جان محبت یاران تمازو
 از قرقشان متحسر است حضرت عکس مکوئی انش آتش مظر نایدیات
 لاهوتی گرد رو زبر زبر کمالات انانی بفیزانی دویست و پنجاه عکسها
 واصل شد این عبد را آرزوه خان بود و مقصود چنین که اثری و نشانه در
 اینها فانی نداشتند باشیم بلکه محفوظ بود و فانی و بی نشان کردم ولی تهدید
 چنین بود که در بایت جوانی با مرقطی از قم مطر عکسی بیندازم آما فرا موش
 شده بود ندانم چه شد که در دست یاران فتا و تا در جمیع جهان منتشر گشت و
 بطرز نامی مختلفه طبع شده حتی در روزنامه نامی بسیار مطبوع و مشور و مشور گشت و
 محبت آن دلبر عرباب رسوای افق گشتم و علیک التحیۃ والشناه

عََ

هُوَ اللَّهُ

طَرَانِ جَنَابُ آقا ميرزا عَلَى أَكْبَر مِيلَانِي عَلِيهِ بَحْبَرَة اللَّهِ الْأَكْرَمِ

هُوَ اللَّهُ

اَيُّ يَارِجَانِي نَارَهُ اَنْ حَبِيب روحانِي وَاصْل دُولَتِي اَنْ نَارِمَ تصوِيرِ مَقْدَسِي

نُورِانِي پَيْكَرِ روحانِي وَقَاصِدِي زَادَانِي وَسَفِيرِ الْحَسَنِي ميرزا يَدِيع روحِي لِهِ الْفَدَا

بُودْ چُونْ نَظَرِ بَرَانِ تصوِيرِ ميرزا فَادِحَشْمِر وَشَنْ شَدْ قَلْبِ مُشَرِّحْ كَرْدِيدِ رَحْ

رَوْح وَرِيجَانِي يَافِت وَچَنَانِ سَرَدِر وَجَوْرِي اِزَارِينِ بَدِيرِ مَقْدَسِهِ مَقْبُولِ حَصَلِ

گَشْتَ كَه وَصْفِ نَتوَانِم الْبَسَّةِ الْخَنَاجِيَّه مَكْلُونِ اَسْت قَدْرِي دِيْگَرِ اِزَارِينِ تصوِيرِ

مَبَارِكَ اِرْسَالِيَّانِ اِرْضِ مَقْدَسِهِ نَمَائِيد وَعَلِيكَ التَّحِيَّهُ وَالثَّنَاءُ عَلَيْهِ

هُوَ اللَّهُ

طَرَانِ جَنَابُ آقا ميرزا عَلَى أَكْبَر مِيلَانِي عَلِيهِ بَحْبَرَة اللَّهِ الْأَكْرَمِ

هُوَ اللَّهُ

اسی ثابت برچاین مکاتیب آنجلاب رسید و تصاویر انگلائیسته
 حضرت پیک رحمن جناب بدیع جانفشار و اصل و مشاهده اش
 سبب روح و ریحان گردید روحی له الفداء سبحان است آن
 هیکل بدیع در نهایت رضا و تسلیم و قرار و تکلیف در دست رخ خوار ایش
 چون مشاهده شود حالت عجیب دست دهد و افق طاعی عظیم حاصل گردید
 و علیک التحیة والشناوه عَزَّوَجَلَّ ہو الله ثابت روحانی مصوّر
 ملکوتی حضرت عکاس بیاشی را از قل عبدالبها کمال اشتیاق بایان نیا
 از الطاف حق امید وارم که در جمیع احوال موید و موقع گردند و علیه البها
 و علیک التحیة والشناوه عَزَّوَجَلَّ جمیع دوستاز ای پیغمبر رب انس عَزَّوَجَلَّ
 ہو الله

طران جناب اقامه زراعی اگر میدانی علیه بهار الله الابھی

ہو الله

مکتوب شما و اصل و تصاویری که ارسال فرموده بودید و اصل گردید
 مگر صد و چهل عدد از تصاویر حضرت بدیع که در پستخانه بغداد ضبط گردند
 از تصاویر این عدد در آنجا موجود است ولی اگر از تصاویر جناب
 بدیع ارسال دارید مقبول حضرت صنیع و حضرت علکاس الملکو
 تجییت شتا فانه بر سانید از خصوصیات کم ایشان و شما و کل راموید
 و موفق فرماید و علیک التحیة والشناع
 طهران: جناب آقا میرزا علی‌اکبر مسیلانی علیه السلام
 پیوانسر

ای جوان رحمانی همچند از مسیلانی ولکن احمد سعد مردمیدانی
 و بجانب نیم آستانی علکسانی حضرت بدیع روحی لشاده الفداء
 واصل و چنین علکسانی حضرت غصن طه و اصل و مشاهده اش
 سبب روح و ریحان گردید از خصوصیات کم ایشان
 همچنان که بسیاره خدمات محظیه

مقدّسه موقق شوی و انشاء الله با نچه غسل آمال و آرزومی دل و
 جان است موئید خواهی شد مظلمهن لفضل حسن باش و معتمد بر
 فیض های و ذکر من فضل اسرار و مثیله آن و اسد و فضل عظیم ع
 ۹ طران جناب آقا میرزا علی اکبر علیہ السلام

هُوَ اللَّهُ

امی ثابت برهماین نامه شما و اهل شد و از پیشوون بالام قلب
 محظون اطلاع حاصل کشت هر چند جام محن و الام از برای کل سرهارا
 و هر چندی بقدر خوش گز قار نیز از برای بشر دراین توده اغبر نه را
 جان است نکام دل نسرت و جدان شاعر ترک گفته است
 یو قدر سپر بگنبد فیروز فاده درات جمله تیر قضا نشانه در
 ترکی میدانی حاجت بترینیست آماییگانگان هر چند نشانه تیر بلای
 ولی از سیچ جبت تسلی خاطر ندارند تنهاش از مردمی نه و در دشان

در نانی نیست اما مابندگان آستان مقدس امام محمد علیه السلام از جمیع جهات
ابواب تسلی خاطر بازو گشوده و از هرجت اسباب سرو مردمیا و آماه
اگر تیری آید در مقابل آن شکر و شیر حاضر و اگر ستم نقیع موجود شد برع
مشهود زیر اورتل محدودیم و بر عین مورود و فائز بر قدر مرفود
هر قدر بای او محظی احاطه نماید چون عنایت جمال مبارک بخاطر آید ظلم
احزان را می شود و نور روح و ریحان دخشد کیک در دولی
امحمد علیه السلام در مان حاضر کیک رخم و لیکن احمد صد هزار رهم
موجود با وجود این فضل و موهبت دیگر چرا از بلا دخون شویم
و از جها محروم گردیم علی این خصوص باران آنچه باشد بعد از صعیبدار
هر بلا مصیبی را بجان خرمیدار شوند مقتضی و فاین است والا
چ فرق میانه ما و سایر ناس باری مقصدا این است که باید ابدیا
محروم و دخون مباشد و هر باید از نهایت سرو قبول نماید

بعلتی آنی که بخی بر از جهان و جهانیان گردی و مانند طالکه عالیین محو و حیران
جمال ذوالجلال شوی و علیک التحیة والشناه عَََّ

طران جناب اقامیرزاده اعلیٰ الکبر مسیلیانی علیه التحیة والشناه
ہ بواسطہ

ای بندۀ صادق جمال امی فی الحیثیۃ ایام عُسر امداد یافت ولی
اگر وقت نهانی درسته ما ضییه سر عین خسرو بو زیرا این آوارگان ذہنیات
مشقت و بلایا با وجود این اگر نفسی رحمتی می چشت و رفاهتی می یافت
شرکیت و سیم این بنیو ایان نبود حال احمد سنه شما نیز ایام راجحون
الام گذراندید و با ما اشتراک در ارتباک داشتید البته حال ثابت
بر مشاق تابع حال عبد البهاءست طبق النعل بالبنعل پس از
فضل و موهبت پروردگار امید و ارم که حال کل خوش باشد

و فرج و سرور خد حمد زیر اسلط مفتریان قدری خفت
 یافته و علیک التحیة والشناعَ
 ۹ طران جناب سرزا علی‌اکبر بیان
 ہو اللہ

ای ثابت برپیان نامه شیرین پضایین وصول یافت مرده
 داده بودید که از نجفی که در منزل آقا سید حسن فراهم کردیده در تزیید
 مجالس تبلیغ مشورت گردیده و نهایت اتفاق براین شده که ن
 مجلس اضافه گردد و در نقاط اعدیه قرار یابد و مرقوم نموده بودید
 که منجمله کلبه شما لانه و آشیانه طیور شکور شد و در درزه شبیه گذشت
 شروع گشت این رای رزین و صین است و سبب انتشار
 نومیین نقوسی که بر انتشار تعالیم الٰهی قیام نمایند مویدند و
 موقق و مکرّرند و مقرب ایام امری چزان مoidند در حدیث

قدسی است میخواید من تهریب ای شیر را اقرب الیه فراغاً این تقریب
 بواسطه هدایت نفوس است و انجذاب قلوب محافل تبلیغ پژوه
 بشیره بیشتر ولی باید در نهایت حکمت باشد و در نهایت سکون و قرار
 مجری گردتا سبب فتح جاهلان نشود و علت بزرگ بجز دان گردد
 و اگر حکمت منظوظ نگردد مجالس فتحی به کسر نخشد و علیک التحیۃ والشنا

طران

جناب آقا میرزا علی‌اکبر میلانی علیه‌رہمآء اللہ الامین ملاحظه نمایند
 ہوائیہ

اشیاع بت برپیان لوایحی زامر کیا و اصل و در طبق این لفاظه و
 بعضی بواسطه جناب ایادی بن ابیر علیہ‌رہمآء اللہ الامین رسال میگرد
 تا بخط خوشی برورق و لکشی و ترتیب طیحی مرقوم نموده و در نهایت اتفاق
 طبع نموده ارسال بسایر ولایات نمایند این خدمت را بتوحیح آنکه

والبته نهایت وقت را بنا و بجهت طبع آنچه لازم است از ورق و مداد
واجرت مطبعه از جناب این بوجب همین مکتب بگیرد و علیک بهله

الأجحی عَ عَ

هُوَ النَّاشرِ اَيْ دُوستِ تَحْقِيقِ دَرَايَتِ خَصُوصِ قَتْ نَاهِيَدَ كَذَّخْبَيَا
خوبی وطبع طیفی و جناب مصور حافی نیز باید بجهت فرمایند که مکتاب

عمومی این عبد بخط بسیار ممتازی مرقوم وطبع طیفی مطبوع گردد

روکتور مطبوع ملاحظه گردید بسیار سقیم بود بعضی موافق نگرفته بود

و محله ای دیگر نیز که گرفته بود بد خط و بی رنگ بود عَ عَ

طبران آقا میرزا علی کبر میرزا

هُوَ النَّاشرِ

اشی بست برپیان نامه رسید و حزن و اندوه شاسبب تاثر قات
گردید زیرا هر آرزوچنان که تو در مبددم فرح و سرور بثیریابی و

از بشارات الہیتہ بوجدو طرب آنی حال چون تو را محظوظ نمایم تعموم
 شدم ولی رجا از جمال اجنبی دارم که تو را فرج و روی نخشد که دریچ
 موردی محظوظ نگزدی یعنی فرج ابدی در وح و ریحان سرمه باشی
 امّة البهاء میں کلیفورد و مستر دینویس و رفیقہ محترمہ شانزرا از قبل منحیت
 محترمانہ بواسطہ مکتوب برسان باری ای بندہ صادق حق مقصد از
 مسافرت آنان این بود که سبب تذکر و عقل غافلان گردد ملاحظه نمایند
 که قویہ کلمۃ اللہ چکونه در عالم امکان نفوذ نموده که از اقصی بلاد غرب نقوصی در
 نهایت اشتیاق و شوق بزیارت احبابی شرق روند و از این قضیّۃ
 ارتباط احبابی اطھی واضح و مشهود گردد اثبات برپایان محظوظ
 مباش من غنچوار تو هستم و بی نهایت همراهان ارضیات و عورت
 در اینجان فانی ملوی مشو عیسیٰ بن میرم را ملاحظه کن یقین ملائی رو
 گردد اتش فرشت باید چون خلیل و رچویگی میکنی خونم بیل

و رچو یوسف چاه و زنده نم کنی و رز فقیر سرم عیسی مريم کنی
 سنه نگر دانم نگردم از تو من برهنه مان تو دارم جان و
 ساق تو افی در شکنی با اخلاق روحانیان بکوش و بش رفخته ب پرواز
 نکنوب جوف را بر سانید و علیک التحیة والشناک عَزَّعَ

79

۴۷
و طران جناب آقا میرزا علی اکبر علیه السلام بآرائه الاجمی

هو افسد

ایشی بست بر پیان این ورقه را بخط بسیار خوش حیل و پنجاه سخنه
مرقوم نموده در کمال سرعت با اطراط ارسال دارد عَلَيْهِ
و طران جناب آقا میرزا علی اکبر علیه السلام علیه السلام بآرائه الاجمی

هُوَ اللَّهُ

ای بند و حق این نامه اقا میرزا احمد راضی نموده به روح انتشار دهید رَعَ

۹

هران جناب محبت‌السلطان اقا میرزا علی‌اکبر میلانی علیه السلام اللهم الابدی

هُوَ اللَّهُ

ای دوست حقیقی نامه رسید و از اثر خامره واضح و مشود گشت که تنازی

فداداری و آرزوی بذل جسم و جان تا این بلایا از این مسجون مدفوع گردد

وراحت و آسایش حاصل شود این تنازی شاد لیل ثبوت و رسخ بر

پیشاست و سرا و ارجیحین آفرین ولی عبد البهار از ایزدروزی و آن

اینکه فراموشی گردد و محبت دوستان بغير بالخا عشق شتابد

الله حسم قدری بذه الموبهه العظیی و المعنی بذه الكاس الدافعه بصیرا را

در خصوص مکالمه با شخص محترم مرقوم نموده بود يه بسیار موافق معنود این است

که مبادرین دولت ابد مدت عثمانیه تعصیل را کما همچو تقویم نمایند که خزانه
 ابدآ در امور سیاسیه مداخله نمایند بفرض قاطع منعند و بفرضی ازین طبقه
 در امور سیاسی مداخله نماید باید دیگران ازاودوری جویند بلکه تبری نمایند
 و برگان براین باینکه در این بیجانها فساد نداشته باشند که در طران تشکیل شد
 بهایان بدآ مداخله نمودند وزرذیک رفتند و همین سبب ملامت دیگران
 که بهایان وطن پرست نیستند و همت و مروت ندارند حامی استبداد
 و مروجه استقلال فحال آنکه بهایان جان فدای جهانیان نمایند و
 پرستش نوع انسان نکنند ولی بفرض قاطع مأمور باشند که در هر مملکتی که هستند
 بحکومت آن مملکت در نهایت صدق و امانت باشند و در اینخصوص
 خصوص متعدد واقع بهائی رهبر راه دوستی و راستی بود و با عالمیان
 در صالح و آشی حق اعدای خویش را اجتاشد و بخواهان ز اخیر خواه گردید
 جمال مبارک در بعضی الواح که در عراق صفا و صبری عبارت میزد که اگر مخالف

شرعیت ائمہ بنود البشة قائل خویش را وارث خود مینمودم این است
 مسلک اهل بنا خدمت با جهانگیر کنند و ترویج خصائص و فضائل عالم
 انسانی نمایند خادم عمومند و جانشان خصوص این نقوس را پروازی
 دیگر است و او از می دیگر از جهان دیگر دم زند و بعالم دیگر زخوازند
 جهان ناسوت تارو تنگ است ترقی در جهان ملکوت جویند از هر چیز
 از آدم و از آدم و عیاری جهان آب و زنگ بیزار دهقان آلمی هستند کث
 حقیقت آییاری نمایند مداخله در امور سیاسی عاقبت پیشانیست ولا
 یسمون ولا یغفی باید از محروم احزاب در کنار بود و افخار را در آنچه سمعت
 ابدیه ایشان است بکار برد و علیک البها ، الا نفع عَزَّ
 بواسطه جناب مجتبی السلطان علیه السلام
 میرزا روح الله و میرزا فواد والده محرمه ایشان علیهم السلام

امیست بین آن یار و حانی از خداخواهیم که کاشن ملکوت را نهاد
بیمال گردید و ریاض احمدیت را گلهال محظیر شد از فیض سعادت
خنایت پر در شش یابید و ششم یم رحمانیت طراوت و علافت نهاد
جوئید و در این جویبار موہبہت نشووند نکند و پیغام نهاد بر سید
از غصه روحانی پر محس بیان باشدید وزاده دل و جان آن قرب

در کاه بیزان و علیکم السلام الابی عَعَ

بُواسته

بواسطه جناب اقامیرزا عبدالصحيح فروش جناب اقامیرزا علی
میلانی محب السلطان عليه السلام اللهم الابی

بُواسته

امیست مستقیم در وقتیکه عبدالسما در نهایت تضرع و ابتلاء
بتواند خارج و بحال روح و رجاین مقاومت امواج طوفان حوا

نماید و میرا ازرا و صیت کند که ازو قاریع ارض قدس ابدام ضطرب پریشان
 نشوند و در کمال استقامت تزویج نباعظیم فرمایند ای ثابت و حانی
 جناب میرزا احمد را پورت یکسال امریکا مرقوم نموده و تفضیل داده و این
 را پورت نظر باقتصای وقت مهم است لهذا بگمال است تعال رساله را
 طبع نموده و چنین عجیب و لا یات ارسال دارید و چند شنخ از برای خود آفای میرزا احمد
 نیز نہستید و آنچه مصروف طبع رساله است از حضرت این گبرید و آما
 این رساله را بدست خارج نمایید و بالهاء علیک و علی کل ثابت ثابت

۹

طهران جناب آفای میرزا علی اکبر محبت اسلطان علیه هب آللله الابھی

آهنؤ الله

ای ثابت برپایان از قضل و موہبیت حکمن برپیشان ثابتی والبته ناطق
 گردی و تائیدی فائق یابی الیوم برکش ثابت برپایان حضرت یزد ا

جنود ملأ اعلى نضرت نماید و ملائکه ملکوت انجیل آید فرماید بر هر امری فقام
 کند ابواب مفتوح شود و صدور شروع کرد و بدرقه غایت رسید و صحابید
 بد مردان و انوار تایید پذیر شد مطهّر باش از پیش هر توهم شده اینچنان خفت و
 الواح مبارک و مکاتب عجمی این عبد و خصوصی مفصل را بکتبخانه پاریس بوطیه
 جانب در یغوس ارسال دارید و حال مکتبی از ایشان از لندن وارد
 و بهمن خواهش را از برای کتبخانه لندن فرموده اند لهذا مکتب ایشان در جوف
 ارسال میگردند تا ملاحظه نمایند و بعضی آن مجری دارید شمار ارسائل با در نزد جنبا
 مشادی ارسال کنندید ایشان بیرسانند و چون تحریر مصارفی دارد زیرا پایه
 خوشحال و بر کاغذ لطیف طریف و پر دوام مرقوم گرد و نهیب شود و ارسال
 گرد جانب این بصروف را تقدیم نمایند و علیکم الہباء الابی ساع

۹ طران جانب اقای زراعی اکبر میلانی علیه عبار آمده الاجمیع

هو است

اشیای بسته بر پیمان از پیش نام مفضل بشار ارسال گردید حال فرخ خضر مرقوم
 بیشود جمیع آنچه مرقوم فرموده بودید از احتلال و اعتصاب و اغتشاش و فتنه
 و ولوله در ایران جمیع نتیجه عبارتیست که بخصل روحانی مرقوم گردید که اگر چنانچه
 بشکراند خونخواهی حضرت آقا سید حبیبی در سیرجان ببود علو و سمو است و
 آلا یافعل الله ما یارید و یاثار آگر چنانکه در آن نامه و در نامه های دیگر مرقوم شد
 معمول میگشت تا بحال یاران در نهایت اطمینان بود و حفظ و امام جمیل
 شده بود خدا میفرماید این تصریف اللهم تصریف کن با وجود سنگساری
 یاران در سنگسر و شهادت آن هیکل مقدس در سیرجان و فتوای بر قتل
 عموم یاران از محمد جمیل در تبریز و شهادت و نفس غیر آیا اما ای اطمینان
 ممکن لا و انتبه مقصود این است آگر چنین نشده بود نهایت امن و امان
 حاصل شده بود حال ما جمیل بکبارگاه احمدیت نهایت تضرع و ابتیال مینگیم
 که این برسیا هزارافق ایران بستلاشی گردد و این غبار تیره بشنید و این

اتش افزونه خواه موش شود دولت با پلت مانند شیر و شکر آمیخته گردند
 در حق جمیع دعا مینمایم یاران آنکه باید قطعاً تعليمه نفرمایند و مقدار
 ذره فی خود را می بناشند بوجب دستور العمل عمل فرمایند و آن
 ایشت که اطاعت حکومت گفته شد و بد و طرف خیرخواه مابنشد
 و ماتو اند سبب صلح و آشایش گردند ولی درنزاع و جداال تعلیمها حل
 هر نفس موجب این تعليم صریح عمل نمود یعنی است که موفق گردد و الامن
 الا خسیرین اعمال ارع اع جناب آقا میرزا علی اکبر تفضیل مجلبین می گویند
 شهر نای امریکی که در شیکاگو بجای بنای شرق آزاد کار جمیع شده در جوست

برزودی طبع نمایید و با طراف بفرستید ارع

۹ طران جناب آقا میرزا علی همچنان علیه به آدم الله الابھی

هُوَ اللَّهُ

اینکی است بر پیمان کیک مجلد کتاب بواسطه جا صنیع السلطان

واصل گردید و یک مجلد از آثار مبارکه جمال ابیحی جمل سمه الاعظم منتشر شد
 و چنین مجلد دیگر که هردو با جسن خطوط مرقوم و نزد همیشگانی کشته انشا شده
 بکتابخانه عظم لندره ارسال میگردند رزیار در آن کتابخانه بعضی از آثار مبارکه
 بدترین خطوط موجود و بتایم مبارک از ظهران فرستاد
 بودند و بعضی از یاران در این ایام در لندره آن الواح مغلوطه را استناد
 نموده خیال طبع و نشر داشتند فوراً منع نمودند و مرقوم شد که بدیر کتابخانه نزد
 تقيیم نمایند که آن آثار مقدسه کلمات مبارکه که هر حرفی مقابل باشیاد کنند
 مغلوط است لذا بهتر است که آن الواح مغلوطه را محظوظ نمایند و در
 مقابل کتبی از آثار مبارکه صحیحه با بذع خطوط مرقوم و ارسال شود لذا این
 دو کتاب از آثار مبارکه ارسال بکتابخانه لندره میشود والبتنه شما نیز
 باز در اینجا از آثار مبارکه بقدر امکان صحیح غیر مغلوط جمع نموده با بذع خطوط
 مرقوم نمایند تا ارسال کتابخانه لندره گردد و آنچه مصروف آنست

باید جناب این داناید و اما مکاتیب این بعد ایمیتی ندارد مگر بعضی از
 مکاتیب مفصله که در دفع او هام خلق و یافعیت از باب جرائد و با توضیح
 حشویات بعضی کتب و رسائل که روز براین امر مرقوم نموده اند آن مکاتیب اگر
 چنانچه نشر گرد و ضرری ندارد لهد اشام جمیع همت را در نشر الواح مقدسه الهیه
 مبذول دارید و یک مجلد که تازه از اثار مبارکه جمال فرم جمیع و تحریر نموده
 و در دست تذهیب است زود اتمام نموده ارسال دارید که بستخانه مذکور

ارسال شود عَلَى

۹ طران جناب افامیرزا علی الْبَرِّ میلانی محبت السلطان علیه برپا آئندہ نظر از لشنان
 هوانسد

ائی ثابت برپایان کتاب سین قرین اطلاع گردید از مصائب میلانی
 ولنشین است بنا شد حمد خدار که خادم امری و فائم بر عهد وثای
 بر حبّ و نایت پر گل از خواوشنامه مرقوم نمودی این مواد

پیاپی میرسد و میگذرد ولی بجز امر اسره باقی و برقرار نیست لفاظ آبلطفت
 یکچون نباشد باذن رئیس و از ذهن خبیث لایخچی آلاگندار حضرت احمد بن منجی
 قویم و صراطی مستقیم ما را نمودند باید برآن خط حرکت نمایم توجیه بتایید و توفیق ای
 داشته و داریم و یقین است که کلمه الله نور بین افق گردد و جان فهیان
 روشن نماید این نزاع و جدال از کل اقبالیم مرتفع شود و دلب وحدت عالم
 انسانی در قطب امکان جلوه نماید اینست تنا و آرزوهای میمنظومان
 از ترقی و از دیاد محافل تبلیغ و همت و خدمت یاران قدیم و جدید مرثده
 دادید این خبر شبارتی بود که مینهایت سرت حاصل شد و علیک البهاء الابھی
 ۹ طهران جناب آقا میرزا علی اکبر علیه بهاء آلسید الائمه

جوالت

اثی ثابت برپیان نامه شمار سید و کتبی که بخط خویش مرقوم منوذه
 بودید جمیع مقبول گردید اگرچه اخچه در ادارات دولتی کاری پیدا شد

داخل شوید ولی باید نوعی سلوک و فقار نماید که سبب عزت امراء الله گردید

وعلیکم البحار الابحی عَزَّعَ

۹ طران جناب آقا میرزا علی کبر مسیانی محبت السلطان علیه بجهاد الله

۹

این روز نامه را در غرب شخصی از خارج طبع نموده و فصل مفصل درین امر

مرقوم نموده اگرچه پس از خطا بسیار دارد از جمله سکون پیغیر عکا ولی چون

دلالت بر عظمت و علو امراء شدید نماید و الفصل ما شدیده الاغیار لمن

ارسال شد تا طبع نموده آشنا و دهید عَزَّعَ

۹ طران جناب آقا میرزا علی کبر مسیانی محبت السلطان علیه بهاء الله الابحی

هواسن

این بابت برپیان نامه نهم رمضان ۱۳۲۷ مصوب یافت حوادث

بسیار خوشی داشت که احمد بن تقوس محمد بن بدیار شده و ششمین چشم غذب

فرات حقیقت گشته و شناق دیدار دل بر سر اگر گردیده بکمال جد و جهد
 فرغان
 تحری حقیقت مینمایند و طی کاشن محبت انته طاره کاشانه خویش عالانه و شنایه
 نموده این خبر مرث سرور و جبور گردید از خدا خواهم که باران و
 امام رحم منظر آیه مبارکه و بالغیم هم محتد و ن گردند و انتخاب احمد الله
 بکمال جد موفق بر خدمتید کانگاه خلقت لهذا مجموعه آثار مبارکه
 بخط خوش رسید و انش آللله بکتبخانه ای معتبره اور و پا ارسال میگرد
 سراج بارق جانب آقاسید صادق را از قبل من نهایت محبت و
 اشتیاق ابلاغ دارید فی الحقیقتہ ایشان بسیار رحمت نیک شد و ایشان
 محبت دارم نامه ای بجانب آقا حسینعلی بیک ارسال گردید بررسانید
 و علیکم البهاء الابحی رعایت

طهران جانب آقا میرزا علی اکبر میدانی علیه بهاء اللہ الابحی

ایشی است بر پیان نامه شما با واعظ اندخته دو مکتوب رسید
 فی الحقيقة آنچه ب نهایت رحمت را تحمل می نماید و ب خدمت می پردازد
 ایرج خدمات دلیل عبودیت درگاه کبریا و توجہ ب مجلس بخش است
 امیدوارم که بهمیشه موفق و مؤید باشی حکایت از فساد و فتنه بخایها
 نموده بودید که با فقر اقیام نموده اند و شب و روز را پورت بحکومت میدهند
 شمار بر صلح و سلام و محبت و خیر خواهی عموم ملت و صداقت بحکومت و
 عدم مداخله در امور سیاست مداومت نماید سام افراطی که ازان
 پر آن است بینه خود انسار ارج گردد شاد فکر آن باشد که تزاع و
 جدال درین عموم بشر زائل گردد و اساس اتحاد و اتفاق وحدت
 عالم انسانی گذشتگه گردد دیگر یعنی غصه نداشته باشد و

علیک الہماء الابیه عَ

۹ طران جناب آقا میرزا علی کبر میخواهد محبت اسلام خان علیه السلام بسیار اندیشه ایشی است

بِهِوَاللَّهِ

نامه شمار سید از تأسیس محل و حانی در طبرستان مرقوم نموده بود دید بسیار سبب
 سر و گردید امیدواریم که استقامت نمایند و بهت برخیزند و بفتحات
 قدس نجذب گردند و بنوایی صادق مبعوث شوند فحو و فانی باشند
 و ساعی دراعلاَّه كَلِمَةُ الْحَمْدِ حضرات یادی امانته علیهم ببار الله الابعji
 از اعضای ولیه وارکان محل روحانی هستند و صاحب رأی خطوطی که
 ارسال نموده بود دید واصل گردید فی الحقيقة رحمت بسیار کشیده بود دید
 و علیک البهاء الابعji عَزَّ

۹ طران جناب اقامیرزا علی اکبر علیه هب آمانته الابعji

بِهِوَاللَّهِ

نامه شمار سید و مفتریات اهل جمیات معلوم واضح گردید جوا
 در این شخص مرقوم شد و ارسال گشت تا طبع نموده در میان اجنا انتشار

ولی بسیار احتیاط کنید که بدست یکی این نیفتند و آن مکتب ارسال
 گشت نزد جناب این شما خواهد رسید اینکو نه امور اهمیتی ندارد و
 رئیساً پذیر احتمان عظیم در حق مظلومین تحقیق و تقریخواهد یافی لایعنی
 اعلماء السوء الابیض اقرار سیچانم اسرار من خسرا الدینی والآخرة و ذلك
 هوا خسنان المبین و عليك البهاء الاجمیع

بِهِوَاللَّهِ

طهران جناب امام رضا علی اکبر میلانی محب اسلطان علیه بهاء در اسرار الاجمیع

بِهِوَاللَّهِ

امثلابت برپایان مکتوبی که در دادفعه بر مفترایات اهل خفی اشرف مرقوم
 شده البسته ضبط نمایند و سوادش را بکسی نمایند زیرا بدست یکی
 می فتد و بخفا ارسال میدارد و سبب از ذیاد بعض و عداوت میگرد
 البسته البسته ضبط نمایند ملاحظه در جریده جمل المیمن نمایند که

جمع این شیوهات از بحایه ایحاسات رَعَّاع

۹

طهران جابا قا میرزا علی اکبر میلانی علیه به آراله
هواسه

ای ثابت برپایان نامه شمار سید مضمون معلوم گردید ان چنین
بارمیں فی الحقيقة خدمات آسمانی مشغول و بعیوبیت با برگاه الهمی معروف
بمویدند و موقق معتبرند و محترم از لطفابی پایان امید چنان است
که خدمات کلی موفق گردند و در این مسیان سبقت گیرند ان ربی همایود
الموفق الکریم ناصر الملکه بجزای خویش سید و همپنین موقر اسلام پنهانی پادشاه
ظلم و ستم خود نامل گردید ولی چه فائدہ کسی شنبه گزد نفی تذکر نشود
لائعنی الایات والذر اما نقوسی از اجتاکه در اداره حکومت مستخدم
باید بنایت صداقت و امانت و عفت و استقامت و پاکی و ازادگی

خدمت نمایند دامن خویش بمنافع شخصیت نیایند و بسبب دنیا فی قانیه خود را
 بذمام و محروم از درگاه کبریانگشتند و چون در امور حکومت مستحی مبتدا مجبور بخند
 این مداخله در امور سیاسی نیست زیرا این نفووس تکلیف مأموریت خویش را
 مجری می‌دارد از مداخله در امور سیاسی کسانی ممنوع که مأموریتی ندارند
 و تعلق بحکومت نداشته اند مداخله در امور سیاسی خارج از وظایف

ایشان است و علیک البهار الابحی عَ

٩

طران جناب آقا میرزا علی اکبر میلانی علیه بح کار اند الابحی

هوالله

اشیای بت برپایان نامه شمارید محظوظ بیاش میخوم مگر در
 وقوعات مذکوره حکمت ستوره موجود من بعد ظاہر و اشکار گردد این
 عزل از شاکر اند مورث نصب خواهد گردید نفوسی علیم که در خانه امیر

المسجد به برض حسبه افتاده اند. الطاف شامل است و عنایت حق کامل داشت
 این حوادث نباید سبب احزان شود بلکه باید شکرانه مقابله نمود از ایران فرم
 نمودید که پریشان است گبرات و مرأت و همچوین مکاتبات بصیر عبارت از
 چند سال پیش خبرداده مشد که دولت و ملت باید مانند شیر و شهید باشد گردد و
 الازمین خسروان محقق مقرر و عاقبت این اختلاف نجف مبدأ خلده دول مجاوره
 گردد بعد طرفین پریشان و پیمان شوند لکن بی شرح و آمد بود حال باید
 بذیل کبریا تشتبه نمایند و بکف امان التجاگشنند جزئیات حق چاره و
 پنهانه تاین مکالات بی پایان پایانی نیاید و این خلل استجاجیه علی شخص
 که چنین وقوعات که شخص صادق غایور بدون سبب مزروع و معمور با وجود
 این ایمه فلاح و نجاح علی شخص مداخله امت بحیی و علیک
 البهاء الأبهی عَ عَ

۹ طران جناب اقامیرزا علی اکبر علیه بهاء الله الأبهی

هُوَ اللَّهُ

ای شیخ بت برپیان نامه شمار سید و ملاحظه گردید حق باشاست
از حضور خواسته بودید من تیر در نهایت اشتیاقم ولی وجود شما آلت
در انجا بسیار لازم هر او را قی که میخواهیم میخواستیم تردد شما که طبع نمایند و
نشر کنید خدمت باستان جمال الاجمی عرضی است یعنی اعظم از طلاقا
باعبد بالهast لمن اشما پیوسته در فکران باشید که بعیود تیار شان
مقدس اسم اعظم روحی لاحبائے الفداء قیام نمایند در نظری و در محضری
و پیش صیری مطلع باش از عدم فرصت محض فخر تبریز گرد و

علیک الباء الاجمی عَ

۹ طران خابا قائم را علی الکبر میانی علیه بحسب آلت الباء الاجمی

هُوَ اللَّهُ

ای شیخ بت برپیان نامه مفصل شما ملاحظه گردید و از معافی آن انجذب

بآنوار جمال رحمانی واضح و مشهود بود. حکم خدارا که فانی در امر اللئی و
 جز رضا حق مقصدی نداری و در صون حمایت حضرت پروردگاری
 بشارت استخاد و یکانگی اجتبای سبب سرور و جبور گردید. اگر این حدث
 اصفیتاً مأسس تام یا پدر انذک زمان طهران جنت رضوان شود و آن هر چند
 بثت برین گردد. یک مجلد از آثار مبارکه که بخط خویش در نهایت
 خوشنویسی مرقوم نموده بود دید بسیار مقبول گردید فی الحقيقة کلک مشکین
 آن بآنین دشمنین برادر اراق شمار مینماید. بجناب احمد علیخان و جنا
 میرزا حاجی قانهای ایشتیاق از قبل عبد البهای، ابلاغ دار و همچنین بجناب
 آقا میرزا رحیم خان تحقیت ابدع اجھی برسان و گلوكه مطلع فضل و عنایت
 حضرت همچنان باش از هیچ حادثه‌ئی محروم گردد. رزی امن خلو نظر عنایتی
 و مشمول الطاف حضرت رحمانیت احیاناً اگر در امور ادنی قتوی
 حاصل شود ولی عاقبت برج و سود موافراست. شجرگرا زیاد خزان

بی برگ گردید بار دیش است بی نهایت سبر و خرم شود بیعتین میان بیان
که بندگان جمالی در هر صورت موفق و مطفرند تو گر و بردی ارجمند و اگر
طاقت آید با قاروه السد واقع فواد واقع منوجه نهایت همراهانی از قتل عینه
ابلاغ دار مختصر مرقوم گردید معدود دارید و علیک ابھا آرائی عَ

طهران حباب قائم را علی اکبر میلانی علیه بھا آرائی الاجمی
هواشد

نامه نایی طبیعه عبد البهاء که بخط خوش خویش طبع نموده بود رسید فی الحقيقة
بسیار ممتاز و خوش طبع بود نسل ائمه ان بویدک و یکافیک و یکازیک
جزء احستانا علی پنده اخدمات فی الحقيقة بخدمت مشغولی و ازداد و ن
حق هزار بیعتین بیان که در درگاه جمال مبارک بندۀ مقرنی که موفق بخیزنا
شدی هزار فضل ربک الرحمن الرحيم اما مکتویکه بالسنه ثلاشه مرقوم

گردیده سپاه باز هاست علی اخصوص عبارت شیک فی الحقيقة و صخره
 صما، مایزه ارد و آفاق پیغمبر غزل شما اجاء آنچه عاقل و حیا بیهاد شد و روز
 در فاد بهر خوبی که بر سند بهایان زا بجزی دیگر که ضد آن خوب است نسبت دهنده
 چنانکه در پیش از قلا بیون ببینان عظیم شرت داده که بهایان جمیعاً از عذر آیینه شد
 و دشمن از قلا بیون لهذا استار خان گفته بود که فتوای علماء ارجح بهایان
 باید مجری داشت تا خوب ماقوت گیرد ولی خدا با موحلت نداد بل صح
 گیده الی خبره حال که از قلا بیون مقصود شده اند حیا بیهاد زر و جمهور اعذیون
 علی اخصوص صهرم خان قلم داده اند که بهایان حامی از قلا بیون شد و اکثر این
 فسادها را میرزا بیکی و صدرالعلماء و ذکارالملک مینمایند و اجتیا احمدی میتوان
 بمحاججه را مورخ بجزیه مثل امور مدرسه لهذا شما باید خود این قضیه را بسیزم
 خان بفهمانی که جناب استار این خیال را داشت و محرك او صدرالعلماء
 و میرزا بیکی بودند و حال آنکه این بحیا بیهاد اول خوب خل اساطران بودند

وازا و مبلغ گزاف گرفتند که در سلطنت او بکوشند و متصل او را نوید
 دادند که این تخت و تاج مال تواست چون امور عالی اسلاطان را متزل
بطریق
 دیدند مخابرہ اسالار ال دوله کردند که تخت و تاج حاضر مال تو است فوراً
 بیا و پون و منکوب شد داخل در حزب انقلاب گشتند و عربده ای
 اند اختنند و افرار آزادند که بهایان طرفدار استبدادند و بستبدان فتحانند
 که بهایان شروط طلبانند ^{تحمیر زا فضل الله فوری مصروف بوساطه} که مصروف بوساطه
 چنین فتحانند این بود که میرزا فضل الله آن اعلان قیح را نوشت و چاکر ^{که}
 و دیوار طران چسبانید که موسر شروط بهایانند ریزادر کاب
 اقدس آنان چهل سال پیش این انقلاب مخصوص گردیده و اثبات مجرمه
 میخواهند بمنایند و میخواهند حریت حاصل نمایند تا کتب و مکاتف
 باب و بهای آللله و عباس افتدی را بحال حریت طبع نمایند و اشار
 دهند یکی ایضا بوساطه نزد میرزا فضل الله فوری اینطور ساعیت نمود

بعد که انقلاب حاصل شد یحیا نیما پیش شروطه طلبان بهایان را از خرب
 استبداد قلمدادند بعد که آزادی طلبان دو فرقه بند پیش تازه نهایا
 از اعتصمیون قلمدادند حال ملاحظه کردند که غرب انقلاب مغلوب در نزد
 اعتصمیون بهایا نز اانقلابیون شهرت میدهند و اجاء الهمی زیر خواب
 این نفعون مفتریه درگ و رشیه احزاب مختلفه حلول نموده اند و ایران را نمیگذرد
 آرام گیرد و هر فسادی نیخواهند میکنند و سروران مملکت بخلی از این قضیه
 غافل و اجاء الهمی نیز ساخت و مجاجات امور جزئیه مشغول معلوم است
 نتیجه اگر خذنفری از احباب در مناصب حجزیه باشند آنان نیز منفصل کردند
 باری این نامه را بخسل روحانی تقدیم نمایند تا ملاحظه نمایند و بوجیان معقول
 و ازند و علیکم البهی آرالا بھی عَّ

۹ طهران جناب آقا میرزا علی اکبر میدانی صدیقه بھاء اللہ الابھی

بُواليه

ای بار قدیم دستخال شریف وصول یافت اگرچه زبانی در تحریر قصیر حاصل
 این سبیل این نظر بعید بود و مشغولی زیاد بجان یار فشم که شب دروز آرام
 نداشتم از بحوم امور مجبور بر این مصور شدم و از پیش عذر خواستم که وہنی در
 روابط حبّت حاصل نه اما مصور از تبلیغ شبانه زور در فرنگستان فوجوم
 مردمان که مانع از تحریرات بودند باری ای میدم چنان است که بعد از طوفان
 روح و ریحان حاصل گردد نذر طهران این سختی و شدت و خفت عمومی است
 بلکه جمیع بشر در مشکلات بسیار و حصر اتفاق ده فرماید از جمیع جهات بلذاست
 یک مجلد کتاب که ارسال نموده بوده بوده بوده بوده بسیار مقبول اتفاق داد
 اینچه رسائل این بعد مرقوم میدارد و طبع و نشر میفرمایند با این رسائل عمومی باشد
 نخصوصی جناب آقا سید صادق احق در بوستان خدمت خل
 باشیست و در مذاق روحانیان شهد فائق دقتیه لی فتو ندارد و مصور نیز
 مجلد کتاب اثر قلم مشکیار او در نهایت آتفان بود و به چنین جناب آقا میرزا

نذریب تذہبی که نموده بود در نہایت اطافت بود و علیک البسا، الابھی عَزَّعَ

۹

طهران جناب اقامیرزا علی اکبر میلانی علیہ بہاء اللہ الابھی
ہوائے

ای جوان نورانی در خصوص امتحان سالیانہ مدرسہ تربیت مرقوم نموده بود
فی الحیثیۃ ارکان مدرسہ سراو ارنہایت ستایش و تجدید که موفق بخدمت آستان
مقدرتند مجلس حشرتی که فراہم آمد چون خبر سید محمد علیہ بہشت برین شد
زیر اనہایت سرور حاصل گشت که احمد نسکل موفق بخدمتند و علیک

البسا، الابھی عَزَّعَ

۹ طهران جناب اقامیرزا علی اکبر میلانی علیہ بہاء اللہ الابھی
ہوائے

غیر محسربان من نامہ که باقا سید ابد اللہ مرقوم نموده بود دید مظہر

گشت دلالت برسرت و بثاثت آن یار و حانی داشت از اینجنت شاده نه
 بمندوں داشت مدّتی بود که مانند مرغان بی لانه و آشیانه او راه آفایم که شعه
 بودم کهی در اوج جبال و تلال و گلی و حضیض وادی و بولادی پویان
 ولی بنیه ناتوان با وجود این از کران تا گران در عالم کس امریک و اروپ
 سیر و حرکت شد و با وجود غمزو و ضعف در اکثر محاذل و مجامع حاضر و بالطفق
 قاصر اعلان طور محلی طور میگشت و تعالیم حضرت دوست تصریح و تفصیل میشد
 در بودا پست فراز ابد ابتهاج نداشت جسد علیل و فوازل صدر پر شدید و
 تعب عصبی پی در پی و هوا در نهایت سردی با وجود این در هر روز نوب
 در مخمل و مجامع عظیم نطق میشد این با عدای سوال و جواب تا گران تزل
 علی اخوص سهبانه محلی مردمی که صد و بیست پله داشت از شنیدگان مر نظریه میبرد
 بود با نهایت ناتوانی خستگی صعود میشد و دو ساعت متکا دیان نطق و بیان
 میگشت و اعلاه کلمه الله میگشت و نطق ترجیه مفضل میشد با وجود این

رخت و شقت در همایت مسرت بودم که آیام باشتعال امور دیگر نمیگذشت
 و پی در پی تائیدات جمال مبارک میر سید جزرت لیعنو گلده ای از صادر
 نمیشد لکن جبدابد تحمل این مشقت نمیمود و کلّ تحمل رفت و چون
 باقیم مضر رسیدم ضعف و ناتوانی و اخلال و تعب عصبی استیلا تیام یافت
 لهذا آیامی چند بیکوت گذشت بجز خسته مرض و حصول ادنی قوت
 بجزیره پادشاهی و بآن روح مجبر و نامه میگارم که جمیع بدایند امر و زبلیغ موید و
 موقّاست و ما دون آن سبب کدورت و خودت و جبودت الی
 ابد الآباد لهذا احبابی الهی با پدروش این عبد فانی گیرند و هر امری را
 فراموش کنند و مانند تقوس مقدسه که بصر ای فدا شتافتند و در قربانی
 رقص کنان جانبازی نمودند ہمین قسم از هنر کری و از هنر ذکری بزرگ رند
 و بیعو دیت آستان مقدس پردازند و منقطعًا الی الله و مخدذ با
 بنفحات اسره و مستبشر ابیشارات اسره نهابیکوت اجی فرمایند

وعليک البهاء الابحي عبد البهاء عباس

طهران جناب اقاميرزا على اکبر ميلاني عليه بحـاـء اسد الابحي

هوالله

ای ثابت برپيان . چندی بود که در مکاتبه باشما تأخیر فدا د و این نظرم با
واقعه بود چندی ورقا را کیه عبودیت از زدایع احـان سـاـکـت و صـامـت بـوـد
حال بـعـون و غـایـت جـالـاـجـبـی روـحـی لـاـجـائـهـ الفـدـارـ وـ بـارـهـ باـهـنـگـ آـمـدـ و
بنـایـ تـحـرـیرـ مـکـاتـبـ عـوـمـیـ شـدـ کـذـ نـامـهـ لـگـاـشـتـهـ شـوـدـ تـاـ وـرـشـقـ وـغـربـ آـشـایـدـ
هـیـشـهـ دـنـظـرـیـ وـدـرـحـ قـوـدـ عـاـيـنـیـاـیـمـ کـمـ عـوـنـ وـغـایـتـ حـضـرـتـ اـحـدـیـتـ شـاـمـلـ
حال باـشـدـ لـمـذـایـكـنـاـسـعـوـمـیـ مرـقـومـ شـدـ اـرـسـالـ مـیـگـرـدـ وـمـاـ انـکـهـ بـخـاطـرـ بـسـیـارـ خـوبـ
مرـقـومـ مـنـایـدـ وـطـبـعـ مـنـوـدـ وـبـحـیـعـ اـطـرافـ بـهـرـتـیـدـ بـحـیـجـ یـارـانـیـ تـحـیـتـ اـبـرـ اـبـحـیـ

ابلـاغـ دـارـیدـ وـعـلـیـکـ البـهـاـ،ـ الـاـبـحـیـ عـبـدـ البـهـاـ،ـ عـبـاسـ

۹ طهران جناب اقاميرزا على اکبر ميلاني عليه بحـاـء اسد

هُوَ اللَّهُ

ایشیابت نابت این دو کتاب که جناب آقا میرزا علی اکبر جمیع مخدومان
باید بترتیب نقطعًا طبع و شرثود و مصارف طبع را جناب این میرزا

عبدالبھا آ، عباس

طران جناب آقا میرزا علی اکبر محبت السلطان عیمه بیار استه الأبحی

هُوَ اللَّهُ

ایشیابت برپیان خدمات در استان مقدس معروف و مثبت
وساعیت در سیل الکھی مقبول و مشکور و قلمت در شهر اوراق ام
ابحولان و قلبست از اهتزاز بینخات الله در طiran وقت آن آمد
که جنبشی تازه نمائی و کوششی بی اندازه فرمائی تا تخم افسانه سبیلا
خضربرویاند و اشجار پر پرگ و شکوفه میوه بیار آرد هرچن صنعتی
بسیونغ رسد اینست نهایت آمال عاشقان و اینست ایند شدیده قیان

وعليک البهاء الأبهى ۳ ربیع الثانی ۱۳۶۷ عبد البهاء عباس

طهران

حضرت پیرزاده اعلیٰ اکبر میلانی عليه بھا آزاد است الابھی
ہو اللہ

ای ثابت برپمان نامه شمارتیل گردید عبد البهاء در سحرگاه تصریح
با استان بهمناید و تو را تائید پس اپی تناکند و امید شدید است که در
صون حمایت محفوظ و مصون ہاند در نامه مرقوم منوده بود که یارا
در این طوفان شدید در خدمات ساعی بودند و با تشبیه بسایر طوفان
در امن و امان نزینند صحیح چنان است جمیع علوی خل فی الحکیمة
مضمحل شدند یعنی قوا بتحمیل رفت و راحت و آسانی شدند حالت
تبديل شد رئیس وزرایی دولت عالمه در مجلس ملث چنین حقیقت حال
تشییع نیما یک که هفت میلیون عسکر را ساخت و بناره حرب و فرقان بیندازد

سه میلیون سرگیکون شد و یک میلیون سقط و معیوب گردید و نصر و فر
 حرب بیش میلیاردلیره است هر میلیارد هزار میلیون یعنی نصف هزار کروز
 دیگر ملاحظه نماید که سارین بچضر و آزار گرفتار احمد سعد احبابی الهمی
 پرکت تعالیم بهاد الله از هر صد مرد عارمی و محفوظ و مصون در پا از حضرت
 پاری و احمد سعد احبابی طران در این سالهای جنگ نفعه و اہنگ ملکوت
 اجنبی رساندند آرام نیافتند سکون و قرار نخواستند حتی الامکان
 جنبش فرزانه نمودند و حرکت مردانه نمودند حال باید به تبلیغ و تقلیل
 پردازند امر تبلیغ بسیار عظیمات زیر انفوس را تقلیل کنند و از شما
 نفس و بیوی بین عقل و نبی کشاند و از عالم ظلمات بعرضه نور در آرد امر
 تبلیغ را اهمیت کبری دهید و چنانکه در الواح الهمی بازیل که بر هر فرش فر
 که در بر ساری یکنفره است نماید یعنی با نفسی طرح افت اندازد و بحال
 محبت درافت دیده بصیرت او بگشاید و اساس دین اسرار تفسیم نماید

باری از اطراف فریاد این المبلغ این المبلغ بلند است و ارباب تبلیغ نماید
 کم از اینجست قلب عبدالبهاء در نهایت حزن والم این ایام که
 نصرت ملکوت ابھی پی در پی میرسد و افواج ملا اعلیٰ حاضر و مهیا شوند
 در میدان تبلیغ جولان نماید این جو شعر عظیمه بحوم کند و تایید آن شخص فرید
 نماید احمد سعد در هر اقليم من و امان است و طالبان بجد و پایان
 عبدالبهاء با وجود ضعف بینه و حلول امراض در حال تیکه سر مرض است ولی
 از ارض مقدسه با فریاد و اروپ و امریکا سفر نمود چهار سال در محاذ
 عظمی و دیما مع کبری با وجود ضعف قوی لغره زنان تبلیغ کرد باری در
 سنین جوانیه میتوان در یکی که کاریک سال نمود فرصت را از دست
 داشت غنیمت شرید و هر چکر را فرا موش نماید و بهای چه قوت حرکت
 شیرانه نماید ناما حلزون شود که قوت ملکوت چگونه نماید نماید نماید نماید
 با اطراف مبلغ بفرستید تا طران مرکز سخنوارات رحمانیه گردد و

علیکم الہمّا، الابھی ۷ ایول ۱۹۱۹ عبد البھا، عباس

طهران بواسطه اقامیرزاده ابرسینا علیہ السلام اتمد الابھی

اسلام، اجلاء روح انتہ و فواد و منوچهر و طاره و مسعود و والده

محترمه شان علیهم السلام الابھی

هُوَ اللَّهُ

ای خاندان بندھماں برکتی از رب البریان از برائی آن دودمان خواہم

که در ظل شجره رحمانیت نشوونما کنند و بفیض ملکوت ابھی ترقی نامنیا هی

نمایند تا برکت گلشن اسرار را سرور و روان گردند و جنت ابھی را

نهالی بیمال شوند از جو بیار می باشد کبری سیرا بباشند و از نیم

جانب خش موہبہت عظیمی درا ہر زار یقین است چون بشر را سند نتیجه و

اعظیم خواہند داشت و در سایه شجره طوبی و سدره مشتی تربیت خواهند

و موہبہت کبری خواہند یافت و علیکم السلام الابھی فوجہجہت ۳۷ عبد البھا، عباس

طهران جناب سرزا علی‌اکبر روحانی میلانی علیه بهار آتش الاجمی

بها ہوائی

ای ثابت برپایان از عدم فرصت جواب مختصر است نامه ملاحظه
گردید در این خصوص بوسیله تثبت شد تا امور انتظام یا ید اگر در
این چند ماہ ایمنه مأول حاصل نگردید دوباره حقیقت حال را مرقوم
فرماید و علیک ایسما، الاجمی ه کانون ثانی ۱۹۲۰ یحضا عبد البهاء عباس

طهران جناب سرزا علی‌اکبر محجتب‌السلطان

بها ہوائی

ای ثابت برپایان بیت کرم در بعد از اکثر موافق شوریان شده بود
خواستم که تأسیس پردازیم چون مباشرت بعیری نمودند یحییم اهل بنداد یحییم
نمودند با نوع و سائنس و حیل بواسطه مکمل حکومت بر حرم مستول شدند
و خادمان را اخراج نمودند خانه از دست رفت بعد تغزیی بالا

حضرت نقیب که در بعد از رئیس وزارت زدم حضرت نقیب بهشت
 برخاست و خانه را از دست غاصبین استرداد کرد با دعای تسلیم نهضت
 تأسیس و تعمیر و ترمیم نهضت امرا مقصود خان که مشارکیه مطلع و اتفاق گردد
 که بنا بیان با او فاید و قدردان هستند لذا شما این ورقه را که در جوست بر روی
 کاغذ لطیف نخط تبیان خوشی بتوسید و با پسته رأساً بعد از ارسال دارید

عبدالجبار عباس ۱۵ رمضان ۱۳۳۹ حیدر

بواسطه آق غلامعلی جناب آقامیرزا علی اکبر روحا نی نیا

هُوَ الْأَبْحَثُ

ای شایسته برپیان در ذیل نامه آقامیرزا محمد علیخان بہائی نامه شمارید
 بجناب مشاورالیه مرقوم ناید که تا جحال آن تراب اغبرخون شمیدن
 لاله احمد نگشته بود حال بایین دم مطهر نگذین شد و یقین بدان که
 عاقبت بهشت برین شود ازو قایع مؤلمه محذون مباش نظر

بـهـتـاـنـجـمـهـرـهـنـاـ حـضـرـتـ يـعـقـوبـ اـزـرـايـكـهـ قـيـصـ يـوسـفـ اللهـ حـنـاـپـ
سـرـمـتـ شـدـ کـهـ رـقـصـ کـنـانـ بـهـدـیـانـ فـذـاـشـتـافـ عـالـمـ اـمـکـانـ
ازـایـنـ قـرـبـانـیـ مـتـاـثـرـگـشتـ تـاـچـهـ رـسـدـ بـگـرـمانـشـاـهـانـ اـحـمـدـتـدـهـ مـوـسـسـ

عاد له في مبيان آيد تابعدل وافترا
پردازد ومنظر حضرت حسن الیتم
گرد و علیک بـالبـهـاءـ الاـ
جـمـعـهـ مـنـ اـلـهـلـ وـمـوـهـمـهـ (ـ۱ـ) ۱۱ ذـی قـدـمـهـ ۳۹ هـ
عبد البـهـاءـ عـبـاسـ

بعون اسره و تائیده اين احوال مقدسه را که با هچارين بند زدایاق شرف نزول افقر برسم بايد گزاری
تو چشم غیرزم روح اسره رو خاطره اسره و غرزره استشان خودم که از پدر شان یاد بیان نداشتم که عینه

